

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/106/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010636
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820010636.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému F. X. stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. novembra 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný F. X., A.. XX.XX.XXXX Q. Q. A. S.E., S. W. W. Č.. XXXX/XX, Q. A. S., t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice,

uznáva sa za vinného, že

dňa 18.08.2020 v čase o 20.40 hod vo Vranove nad Topľou, Ulica Duklianskych hrdinov č. 1007, pred reštauráciou The Brothers napadol U. P., A.. XX.XX.XXXX, S.B. W. Q. A. S., T. Č..XXX/X a to tak, že ju škrtil, ťahal za vlasy a opakovane udrel päšťou do tváre, následkom čoho upadla do bezvedomia, kde jej uvedeným konaním spôsobil otras mozgu I. stupňa, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomku, početné pomliaždenia hlavy, pomliaždenie ľavej príočnicovej oblasti a pomliaždenie pravej polovice hrudníka, teda zranenia s predpokladanou dobou liečenia 21-28 dní, zároveň obžalovaný uvedený čin spáchal, hoci bol za obdobný čin trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 2T/5/2020 zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2020, odsúdený a to za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a zároveň bol za obdobný čin postihnutý Okresným úradom Vranov nad Topľou rozkazom o uložení sankcie za priestupok pod č. OU-VT-OVVS-2020/003087-2 zo dňa 19.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2020

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného a spáchal taký čin, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

t ý m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú U. P., A.. XX.X.XXXX, W. Q. A. S., T. XXX/X a spoločnosť Dôvera zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovaného obžalobu pre skutok, že dňa 18.08.2020 v čase o 20.40 hod vo Vranove nad Topľou, Ulica Duklianskych hrdinov č. 1007, pred reštauráciou The Brothers napadol U. P., A.. XX.XX.XXXX, S. W. Q. A. S., T. Č..XXX/X a to tak, že ju škrtil, ťahal za vlasy a opakovane udrhel päšťou do tváre, následkom čoho upadla do bezvedomia, kde jej uvedeným konaním spôsobil otras mozgu I. stupňa, zlomeninu kondylárneho výbežku sánky vľavo s posunom úlomkov, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomku, početné pomliaždenia hlavy, pomliaždenie ľavej pridočnicovej oblasti a pomliaždenie pravej polovice hrudníka, teda stredne ťažké zranenie s predpokladanou dobou liečenia najmenej 42 - 56 dní, zároveň obvinený uvedený čin spáchal hoci bol taký čin trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou pod sp. zn. 2T/5/2020 zo dňa 28.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2020 odsúdený a to za prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a zároveň bol za obdobný čin postihnutý Okresným úradom Vranov nad Topľou rozkazom o uložení sankcie za priestupok pod č. OU-VT-OVVS-2020/003087-2 zo dňa 19.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2020, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Obžalovaný nevyužil právo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej U. P., svedkov P. W., Q. Š., F. O., výpoveďou P. P. Ž., znaleckými posudkami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a odvetvie chirurgia a traumatológia, výsluchom znalca P. G. P., zápisnicou o trestnom oznámení, zápisnicou o prehliadke tela, lekárskymi správami, správami Sociálnej poisťovne a Dôvery zdravotnej poisťovne, a.s., výpisom z evidencie priestupkov, správami Obce Vranov nad Topľou, rozkazmi o uložení sankcie, spismi tunajšieho súdu ohľadom skorších odsúdení obžalovaného ako aj prebiehajúcich konaní, obrazovými záznamami a prepismi zvukových záznamov ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný F. X. vypovedal, že daný deň si pamätá presne, keďže nebol pod vplyvom alkoholu. Bolo zhruba 18.30 do 19.00 hod., keď prišiel po dohode s poškodenou na miesto oproti Jednote vo Vranove na lavičky. Ona tam už bola, bola opitá a čakala ho s jeho kamarátom F. O.. Už vtedy došlo medzi nimi k slovnej hádke z dôvodu, že mal v minulosti mať pomer s inou ženou. Poškodená ho začala okopávať, no nakoľko bola opitá, nevenoval tomu pozornosť, dávala mu facky, ale on sa z toho smial. Stupňovalo sa to a on jej povedal, aby prestala. Taktiež ten kamarát jej hovoril, aby to nerobila, že ľudia sa na nich pozerajú. Okoloidúci známi sa z toho smiali, že čo sa tam vlastne ohľadom jeho osoby deje. Potom prešli na miesto ako je budova AOC, snažil sa poškodenú nejako ukludniť, lebo stále tam vznikali ďalšie a ďalšie napádania z jej strany. Neprestávalo to, tak aj jeho kamarát kvôli tomu odišiel. On zavola poškodenú, že keď je opitá, že jej kúpi niečo jesť, aby trochu pretriezvela a tak išli smerom k pizzérii Pepito, ktorá je vedľa družstevníka. Pizzu objednal, poškodená ho zasa tam začala ťahať za tričko, ktoré roztrhla a opakovala, že radšej ho uvidí v base ako s nejakou inou ženou. Čakali na pizzu možno 10-15 minút a potom išli smerom rovno po tom chodníku k Bille, teda oproti reštaurácii The Brothers. Po tej

ceste sa to stále stupňovalo, tie výkriky zo strany poškodenej, on mal nervy, vravel jej, nech už prestane, lebo takéto správanie poškodenej trvalo možno aj dve hodiny. Keď došli k stromu pred tou reštauráciou The Brothers, ale oproti na druhej strane pri bytovke, on tam zastal a opätovne hovoril poškodenej, aby prestala, lebo ináč nechce, aby s ním išla domov na W., lebo tam bola aj rodina, mama a bratia. Poškodená stále to robila, nechápal, čo sa s ňou deje. Chytil ju okolo pása, resp. okolo ramien zozadu, aby ho už nenapádala. Potom začala tam behať hore dole, prešla aj cez cestu ako je Café win, on išiel za ňou, lebo bola opitá, že nech prestane, lebo stále tam vrieskala. Vrátila sa potom naspäť na tú stranu, kde boli na začiatku, ale boli už pred tým obchodom, čo je tam na rohu. Nepamätá si, že by ju udrel a to bol triezvy a ešte zvlášť, že by ju mal udrieť päšťou do tváre. V tom zápale hnevu nepopiera, možno dal poškodenej facku, ale určite ju neudrel päšťou. Poškodená sa spravila tam, že jej je zle. Hneď z druhej strany tam prišli nejakí ľudia z toho baru, bol tam hrozný krik, lebo ona tam pred tým stánkom stále vrieskala. Ona ešte stála, držal ju a zrazu ona sa spravila, že omdlela, nerozumel tomu. Tí ľudia začali hovoriť, že jej niečo urobil. Dal ju sadnúť na zem, neviem či potom sa jej vystupňoval viac ten alkohol v hlave, či jej bolo zle alebo čo a ona tam zostala na tej zemi. Tí ľudia tam začali kričať, že už volali políciu aj záchranku a on odišiel preč trocha dozadu, pričom stále videl na to miesto, kde zostala poškodená. Potom prišla sanitka a už poškodená išla po svojich nohách do sanitky. On odišiel domov. Ráno išiel za kamarátom F. O., ktorému poškodená už volala, že má pre ňu prísť pod nemocnicu. Nechcel ísť, no poškodená stále vyvolávala, tak išiel aj s F. O.. Poškodená už bola vonku, prišiel tam aj otec poškodenej. Hneď poškodená mu hovorila, že tam boli za ňou policajti ešte večer a že sa jej pýtali, či chce podať trestné oznámenie, no ona nepodala trestné oznámenie. Z tej nemocnice išli k sestre poškodenej a to on, poškodená a jej otec a to taxíkom, poškodená si išla pre nejaké peniaze. Keď sa vracali, on, poškodená a jej otec išli ako je čínska reštaurácia v DP hore, kde sa najedli. Keď zišli dole, už tam prišiel policajt, že mám prísť na políciu. Aj poškodenú zobrali na políciu, kde už na neho záhadne bolo podané trestné oznámenie. V ďalšom uviedol, že policajti sú voči nemu zaujatí, lebo v minulosti mal problém s jedným policajtom, za čo mu bola daná aj pokuta, bolo to riešené ako priestupok. K udávaným zraneniam poškodenej uviedol, že nevi či by, ak by jej ich spôsobil, dokázala odísť na druhý deň z nemocnici a že keby jej zlomil sánku, či by sa dokázal potom taký človek hneď na druhý deň najesť, keďže v reštaurácii poškodená jedla chrumkavú kačicu, preto nesúhlasí s tým, aké zranenia mal poškodenej spôsobiť ani s dobou liečenia. Na záver uviedol, že on vzťah s poškodenou nevnímal ako vzťah druh a družka.

Svedkyňa - poškodená U. P. vo svojej výpovedi uviedla, že s obžalovaným žili spolu asi 8 mesiacov, bývali u jeho mamy aj u nich. Viackrát ju obžalovaný bil, tak utekala domov. Obžalovaný keď bol opitý, tak musela od neho utekať, lebo ju bil. Ich vzťah bol taký, že raz spolu boli, raz nie, potom sa vrátila k svojmu bývalému, s ktorým bola zosobášená. Celý ten vzťah s obžalovaným bol taký, že raz boli spolu, raz nie. Bála sa ho, preto keď k nim prišiel, tak nasilu musela s ním ísť či vonku alebo k nemu domov. Pokiaľ sa týka peňazí, tak tieto brala ona, obžalovaný nič a aj spolu spali. V ten deň išli k obžalovanému domov a boli ako je Billa, pričom obžalovaný bol asi opitý, aj ona bola dosť opitá. Vtedy sa obžalovaný rozbehol, chytil ju za vlasy asi zozadu a udrel ju päšťou, nevie ktorou rukou a udrel ju asi do tváre. Potom si už nepamätá, iba ako bola v nemocnici. Obžalovaný asi žiarlil na jej bývalého muža. V ten deň sa s nikým iným nestretla, nepamätá si ani, čo sa dialo v ten deň predtým, než mala byť napadnutá. Bola v nemocnici a na druhý deň tam prišli policajti alebo ešte v ten deň, to nevie a obžalovaný prišiel na ňu cez okno kričať, povedal, že má utiecť, tak utiekla. Potom čo odišli z nemocnice sa išli najesť k Čičňanovi a to ona, obžalovaný a jej otec P. Š.. Potom prišli policajti, keď ona, obžalovaný a jej otec išli popri Jednote v meste. Policajti ich zobrali obidvoch a povedali jej, že čo tam robí, keď mala byť v nemocnici. Povedala im pravdu, že obžalovaný tam prišiel a povedal, že má utiecť. Zo zranení utrpela zlomeninu nosa, otras mozgu a sánku mala zlomenú na ľavej strane. Prejavovalo sa o tak, že ju bolela hlava, nemohla ani jesť na tej strane, nos ju tiež bolel, asi dva alebo tri týždne ležala v posteli a iba sestra sa o ňu starala. K vzťahu s obžalovaným uviedla, že tento na ňu žiarlil, ale aj ona na neho. Žiarlil, keď sa s niekým rozprávala, aj ona na neho, keď on sa s niekým rozprával. Bola to veľká láska, ale už ho preto, čo jej spravil, nechce. Obžalovaný mal aj iné vzťahy. Predtým než došlo k tomu konfliktu, boli len oni dvaja, nepamätá si, žeby boli ešte s niekým iným, hádali sa asi pre žiarlenie. Keď bola v nemocnici, tak policajtov nevolala, oni prišli sami za ňou a pýtali sa, ako sa to stalo. Uviedla tiež, že ju napádal fyzicky aj jej manžel, ale v čase, kedy ju napadol obžalovaný, nie.

U. P.Á. po výsluchu znalca vypovedala, že zlomeninu sánky jej spôsobil jej manžel a nie obžalovaný. Ona sa so svojim manželom pohádala, buchol ju do ľavej sánky, aj ju to bolelo. Nepamätala si, či bola hneď na ošetrenie a ani to ošetrenie 27.7.2020, keďže bola na vyšetrení viackrát a to preto, že buď ju zbili, ale s manželom sa bila a niekedy aj s obžalovaným.

Svedok P.Ú. W. vypovedal, že sedel v reštaurácii The Brothers, ktorá sa nachádza oproti budove Sia a niekedy okolo 20.30 hod. večer začuli hluk z ulice, ktorý išiel z druhej strany ulice, teda od bytoviek na druhej strane. Vyšiel vonku a tam videl obžalovaného a asi to bolo s priateľkou ako sa tam hádali. Chceli zavolať mestskú políciu, na ktorú sa nedalo dovolať. V tom sa to celé zomlelo tak, že obžalovaný buchol svoju priateľku. Vzrastom to bola žena do 160 cm do výšky a veľmi štíhla. Predtým ju nikdy nevidel, ale teraz ju videl tu na súde. Ono to bolo tak, že oni dvaja sa celý čas na niečom hádali, ale nerozumel o čom. Tuší, že obžalovaný keď ju buchol, že to bola facka, ale nie je si istý. Tá slečna začala bežať na druhú stranu asi zo strachu a obžalovaný behal za ňou. Niekde, keď boli na druhej strane cesty a to bližšie pri reštaurácii, tak obžalovaný ju chytil a preniesol na druhú stranu späť k tej budove Sia. Nepamätám si ako chytil tú slečnu, ale ona potom odpadla. V tom čase, keď ona odpadla, stál na schodisku do reštaurácie. Nejakí hostia z reštaurácii pribehli, snažili sa pomôcť tej slečne, prišiel tam aj majiteľ a zavolať 112 aj políciu a záchranku. Obžalovaný ešte na tú ženu kričal, ale nespomína si presne čo, nejakí chlapi z terasy z reštaurácie tam za ním prišli a sa dohadovali, čo robí, ale potom obžalovaný odišiel. Potvrdil, že ten človek, ktorého tam videl, že si je istý, že to bol obžalovaný. Podnetom, že vyšiel z reštaurácie bol krik a hluk z ulice. Stál na schodisku do reštaurácie The Brothers, mal výhľad priamo na obžalovaného, lebo tá budova je oproti reštaurácii.

Svedkyňa Q. Š. vypovedala, že si pamätá si, že večer bolo možno medzi 20.30 - 21.00 hod. spozornela, tak ako niekoľko ďalších ľudí, aj chlapi, ktorí sa nachádzali pred budovou reštaurácie, teda priamo pred vchodom. Teda títo chlapi zahlásili, že treba volať políciu vzhľadom k tomu, že počuli neskrutný krik. Ten krik bolo počuť potom aj stále bližšie. Potom jeden z nich zakričal, že sa tam schyluje aj k fyzickému násiliu. Dve panie, ktoré sedeli pri okne, kričali, že treba volať políciu, či ju niekto volá. Už medzitým bola preťažaná linka, niektorí sa pokúšali zavolať mestskú políciu, niektorí štátnu políciu. V tom sa všetci ocitli pred danou budovou, pred reštauráciou, presne pri hlavnej ceste pred priechodom. V tom čase už majiteľ reštaurácie mal na linke políciu a hovoril im čo sa deje. Medzitým okrem kriku, ktorý počuli, bolo vidieť ako zhruba dvojmetrový muž násilne za vlasy alebo za krk pretiahol menšiu pani cez priechod cez cestu až vlastne na druhú stranu cesty. Potom už bolo vidieť ako ju udril a ona potom skĺzla. Úder bol asi niekde do oblasti hlavy, bližšie to nevedela popísať. Na následok toho úderu akoby stratila vedomie a skĺzla sa akoby po tom mužovi na zem a zostala tam ležať. Potom už vlastne videli ako ju zobral ten muž na roh tej budovy, ktorá je oproti reštaurácii, je to budova Sia. Medzitým sa už volala polícia a z terasy reštaurácie vybehla nejaká slečna, ktorá tej pani, ktorá bola napadnutá, išla poskytnúť prvú pomoc. Medzitým aj páni, ktorí sedeli na terase, išli akoby konfrontovať toho muža, ktorý tú ženu napadol. Slovné si tam niečo vymieňali nejaké názory, ale nevie o čom sa presne rozprávali. Ten pán potom odišiel, akoby sa nič nestalo, teda ten, ktorý napadol slečnu. A tej slečne sa naďalej poskytovala prvá pomoc. Ona akoby sa na chvíľu prebudila, ale vyzerala byť dezorientovaná. Ona to sledovala spreď budovy reštaurácie The Brothers s mnohými inými ľuďmi. Potom prišla sanitka a už naložili tú slečnu, pričom pani čo jej poskytovala prvú pomoc, bola celý čas pri nej. Ten muž, čo napadol tú ženu, kričal, že tá žena je len opitá, že to netreba riešiť.

P. P. Ž. vo svojej výpovedi za poškodenú stranu uplatnila nároky na náhradu škody a to titulom nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej U. P..

Zranenia spôsobené poškodenej U. P. boli predmetom znaleckého skúmania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. P. G. P. podal znalecký posudok č. 7/2020 zo dňa 27.7.2020. Podľa záverov posudku poškodená utrpela z medicínskeho hľadiska zranenia a to otras mozgu I. stupňa, zlomeninu kondylárneho výbežku sánky vľavo s posunom úlomkov, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomku, početné pomliaždenie hlavy, pomliaždenie ľavej príočnicovej oblasti a pomliaždenie pravej polovice hrudníka, pričom z medicínskeho hľadiska sa jednalo o stredne ťažké poranenie. Pokiaľ sa týka mechanizmu vzniku všetkých poranení, ktoré poškodená utrpela, tento bol priamy, teda jednalo sa o pôsobenie priameho násilia tupým predmetom (napr. päšťou, kopaním nohou) stredne silnej až silnej intenzity na oblasť hlavy, tváre a hrudníka. K dobe liečenia jednotlivých zranení a prípadnej práceneschopnosti s tým spojenej uviedol, že otras mozgu I. stupňa vyžaduje zvyčajne 14-21 dní liečby a PN, zlomenina kondylárneho výbežku sánky vľavo s posunom úlomkov najmenej 42-56 dní liečby a PN, zlomenina nosových kostí s posunom úlomku zvyčajne vyžaduje 21-28 dní liečby a PN, početné pomliaždeniny hlavy a pomliaždenie ľavej príočnicovej oblasti si zvyčajne vyžaduje liečbu do 7 dní a pomliaždenie pravej polovice hrudníka si zvyčajne vyžaduje liečbu od 7 do 14 dní. V ďalšom znalec uviedol, že u poškodenej bol útok vedený na oblasť hlavy, kde sa ako životne dôležitý orgán nachádza

mozog, charakter poranení však poškodenú na živote neohrozil. K otázke možných trvalých následkov zasa uviedol, že vzhľadom na charakter zlomeniny kondylárneho výbežku sánky môže v budúcnosti úraz zanechať trvalé následky v zmysle obmedzenia pohyblivosti sánky, no charakter trvalých následkov, ktoré by mohol úraz zanechať, bude možné exaktne posúdiť približne po roku od úrazu. Napokon k otázke ako bol v dôsledku zranení obmedzený obvyklý spôsob života poškodenej znalec konštatoval, že po dobu približne 42 dní bude mať poškodená problém s prijímaním tuhej stravy až do času zhojenia sánky, nakoľko pri konzumácii tuhej stravy bude mať bolesti, čo jej znemožní tuhú stravu dôkladne požiť, preto bude viac menej odkázaná na príjem tekutej a prípadne mixovanej, kašovitej stravy. Zlomenina nosa so sprievodným opuchom nosovej sliznice jej môže spôsobovať sťažené dýchanie nosom. Uvedené zranenia znalec bodovo ohodnotil a to že otras mozgu I. stupňa na 30 bodov, zlomeninu kondylárneho výbežku sánky vľavo s posunom úlomkov na 70 bodov, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomku na 40 bodov, početné pomliaždenie hlavy na 5 bodov a rovnako pomliaždenie ľavej príočnicovej oblasti a pomliaždenie pravej polovice hrudníka na 20 bodov.

Pri svojom výsluchu znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že chce upraviť záver znaleckého posudku, nakoľko zistil nové skutočnosti pri prezeraní röntgenových snímok v archíve. Zistil, že poškodená P. mala zlomenú sánku už pri ošetrení dňa 27.7.2020, ale ošetrujúcou lekárkou to nebolo vyhodnotené ako zlomenina a v diagnostickom závere uviedla len pomliaždenie hlavy a pomliaždenie ľavého lakťa. Čo sa týka ošetrenia dňa 18.8.2020, tak vtedy bola diagnostikovaná zlomenina výbežku sánky vľavo. Tú zlomeninu sánky vľavo utrpela však ešte 27.7.2020, vtedy bol teda robený röntgenový snímok tvárových kostí a lebky, ale nebola diagnostikovaná zlomenina. Poškodená toho dňa 27.7.2020, keď bola privezená posádkou RPZ, uviedla, že bola napadnutá priateľom, meno priateľa však neuviedla. Čo sa týka záveru môjho znaleckého posudku, ktorý som vypracovával k úrazu zo dňa 18.8.2020, tak musím uviesť, že zlomeninu sánky vľavo musíme z diagnóz, ktoré utrpela poškodená pri napadnutí 18.8.2020 vyškrtnúť. V ďalšom zotrvával na znaleckom posudku okrem bodového ohodnotenia bolestného, kde taktiež túto zlomeninu treba vyškrtnúť a znížiť celkové ohodnotenie. Ďalej uviedol, že z posudku je potrebné vynechať dobu liečenia tohto zranenia a túto ustáli na 21-28 dní v súvislosti so zlomeninou nosových kostí s posunom úlomkov. To bude najdlhšia doba liečenia, keďže ten otras mozgu sa prelína s touto dobou liečenia, kde je to do 21 dní. Na otázku či pri takomto spôsobe zranenia, či môže osoba riadne fungovať, znalec uviedol, že áno, dá sa. Keďže uzavrel, že zlomeninu sánky neutrpela poškodená dňa 18.8.2020, nakoľko zlomenina sánky sa prvýkrát objavila na snímku dňa 27.7.2020, teda mohla ju utrpieť aj skôr, ale on ju zistil prvýkrát na snímkach zo dňa 27.7.2020. Každá zlomenina má iný charakter, iné postavenie úlomkov a rôznu dĺžku hojenia. Čo sa týka tej samotnej zlomenej sánky, tak prvýkrát bola diagnostikovaná až pri CT vyšetrení 18.8.2020, preto sa to bralo, že je to z toho úrazu. Ale zlomenina sánky bola spôsobená skôr, neviem kedy a to ho zaujalo, preto keď si pozrel archív RTG snímok, tak zistil, že poškodená bola na vyšetrení aj 27.7.2020 a pri röntgene lebky, pri jeho prezretí zistil, že už tam je tá zlomenina, ale ošetrujúcou lekárkou vtedy bol ten röntgen vyhodnotený ako negatívny. Ak by bolo 17.8.2020 realizované CT u poškodenej, je pravdepodobnosť, že by tá zlomenina bola zistená aj 17.8.2020, ak by sa vtedy realizovalo. V súvislosti s tým, kedy po zlomenine sánky môže pacient prijímať tuhú stravu uviedol, že práve to ho zaujalo na tom CT vyšetrení, keď si čítal popis lekára, ktorý vyhodnocoval z 18.8.2020 CTčko, že uvádzal, že v mieste zlomeniny vidí kalcifikáty, t.j. koncentrácia kalcia v mieste zlomeniny. Pomyslel si, že lekár možno chcel napísať, že to sú úlomky zlomeniny, ale keďže napísal kalcifikáty, začal spätne pátrať v archíve a preto zistil, že tá zlomenina vznikla už skôr, lebo tie kalcifikáty sú známkou toho, že už prebieha hojenie tej zlomeniny. A áno, v tom čase keď už prebieha to hojenie, tak už je možné, aby aj prijímala pacientka tú stravu, napr. tuhú, lebo už je to v štádiu hojenia. Na otázku či je možné objektívne klinicky zistiť otras mozgu znalec uviedol, že objektívne klinicky dá sa zistiť pri prvotnom ošetrení toho pacienta, keď javí takéto známky otrasu mozgu, ale prístrojovo sa to zistiť nedá. Aj údaje pacienta sú dôležité, no vidieť klinické príznaky na pacientovi, ospalosť, zvracanie alebo nutkanie na zvracanie a množstvo iných ďalších príznakov, napr. poruchy koordinácie pohybu aj iné vegetatívne poruchy. Ohľadom skutočnosti, ako dlho od toho úrazu sa otras mozgu prejavuje, uviedol, že je to rôzne, niekedy to trvá pár dní a niekedy aj niekoľko týždňov, mesiacov. Niekedy pacienti majú aj postkomočný syndróm, ale zvyčajne je to pár dní, aj keď môžu mať ešte nejaké príznaky, závraty, nutkanie na zvracanie, práve preto tá liečba s otrasom mozgu trvá niekoľko týždňov, aby pacient bol v kľude, aby sa vylúčili škodlivé vplyvy prostredia a aby sa mozog regeneroval. Pokiaľ má osoba ľahší otras mozgu, tak je to možné, že je spôsobilá napr. na druhý deň sa pohybovať voľne niekde v priestoroch. Niekedy sa stáva, že pacient po otrase mozgu po 1-2 dňoch je v poriadku, ale celkovo tá liečba je dlhšia.

Znalkyňa P. O. C. v znaleckom posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 351/2020 zo dňa 28.9.2020 konštatovala, že obžalovaný v čase skutku ani v toho času netrpí na žiadnu duševnú chorobu alebo poruchu v zmysle psychózy. U obžalovaného v čase skutku a aj toho času ide o nevyrovnaný vývin akcentovanej emočne nestabilnej osobnosti s poruchami správania v zmysle agresivity (v anamnéze poruchy správania v období dospievania, znížená známky zo správania, pobyt v reedukačnom zariadení, opakované delikvenčné správanie s následným pobytom v ÚVTOS). Dychovú skúšku obžalovaného bezprostredne po skutku znalkyňa nemala k dispozícii, no uviedla, že ak by sa preukázalo, že obžalovaný bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu alebo inej psychoaktívnej látky, tak jeho schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania, ako aj ovládať svoje konanie bola zmenšená len nepodstatne, pod vplyvom požitého alkoholu, eventuálne aj inej psychoaktívnej látky. Zmysel trestného konania obžalovaný chápe. V tomto konaní znalkyňa nedoporučila uložiť protialkoholické liečenie. Uviedla tiež, že užívanie alkoholu potencuje negatívne emocionálne prežívanie a osobnostné charakteristiky obžalovaného, pod vplyvom alkoholu u obžalovaného dochádza k vystupňovaniu impulzivity a agresívnych prejavov konformne jeho štruktúre osobnosti. Obžalovaný poprel konzum drog (v inom konaní mu bolo doporučené uloženie protitoxikomanického liečenia ústavnou formou). Znalkyňa tiež uviedla, že obžalovaný nie je duševne chorý, jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný, ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné uložiť.

Poškodená U. P. podala trestné oznámenie tak ako to vyplýva zo zápisnice dňa 19.8.2020 počas hospitalizácie vo Vranovskej nemocnici, kedy popísala napadnutie obžalovaným dňa 18.8.2020, teda že ju mal potom, čo obaja požívali alkohol cestou na W.X. ulicu a to pri OD Billa napadnúť tak, že ju bil päšťami do tváre, pričom tiež uviedla, že ju napadol aj predčierom.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej zo dňa 19.8.2020 je zrejmé, že poškodená po poučení súhlasila s prehliadkou tela, ktorou boli zadokumentované zranenia poškodenej a súčasne boli zachytené aj fotodokumentáciou, ktorú tvorili zábery na jednotlivé zranenia na tele poškodenej.

Dokazovanie bolo vykonané aj obrazovými záznamami a to kamerového záznamu od spoločnosti Alveja, s.r.o., so sídlom Staničná 1250, Vranov nad Topľou, ktorý snímал chodník popri budove Sia, pričom zo záberu je zrejmé, že došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej obžalovaným. Taktiež je z tohto záznamu nepochybne zrejmé, že poškodená potom čo bola fyzicky atakovaná obžalovaným, omdlela, jej telo pôsobí dojmom bezvládnosti, akoby to zrazu bola nejaká figurína.

Taktiež kamerovým záznamom Mestskej polície Vranov nad Topľou, z ktorého bolo zrejmé, že na miesto, kde sa nachádzal poškodený s obžalovanou, prišli rôzni ľudia a mnohí aj okolo prechádzali a dostavili sa tam vozidlo rýchlej zdravotnej pomoci a hliadka polície, pričom záchranka poškodenú odviezla z miesta, ktorá sama nastúpila do vozidla.

Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove vo svojej správe uviedlo že dňa 18.8.2020 bolo prvé volanie uskutočnené o 20.37 hod., volajúca osoba sa predstavila ako D. Q. a druhé bolo uskutočnené o 20.45 hod., volajúca osoba sa predstavila ako U. H.. Z predmetných zvukových záznamov a ich prepisov vyplýva, že volajúca osoba D. Q. oznámila, že Róm fyzicky napáda Rómku a to vo Vranove nad Topľou na Sídlisku II. Druhý muž volal a žiadal o pomoc, nakoľko jeden muž zbil ženu a tá nereaguje, pričom sa jednalo o napadnutie pri OD Billa.

Z lekárskej správy poškodenej zo dňa 18.8.2020 vystavenej Vranovskou nemocnicou, a.s. a to P. P. M. vyplýva, že u poškodenej bol zistený otras mozgu, pomliaždenie hrudníka, kolien, zlomenina nosa a sánky. K pôvodu a spôsobu zranenia poškodená uviedla, že bola napadnutá priateľom Tuleňom a že dostala kopance do hlavy. Predpokladaná doba liečenia bola stanovená do 7 týždňov.

Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou ohľadom obžalovaného aj poškodenej oznámila, že poškodená nie je poberateľom nemocenskej dávky a taktiež obžalovaný ani poškodená nie sú evidovaní v registri poisťencov a sporiteľov ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba.

Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., vyčíslila náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej spolu v sume 357,38 eur, s tým že v predložennom vyčíslení uviedla sumu jednotlivých položiek za poskytnutú starostlivosť od dátumu 17.8.2020 do 19.8.2020.

Mesto Q. A. S. k osobe obžalovaného uviedlo, že tento v meste nezastáva žiadne verejné funkcie a mesto neeviduje záznam za priestupok spáchaný na území mesta.

Ústav na výkon väzby a na výkon trestu odňatia slobody Košice vo svojej správe zo dňa 21.9.2020 uviedol že obžalovaný sa správa slušne a disciplinovane, že úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní a dodržiava režim dňa. K príslušníkom a zamestnancom sa správa slušne, agresívne prejavy zaznamenané neboli, jeho formácia prebieha v žiaducom sociálnom smere, nebola mu uložená disciplinárna odmena ani trest. V správe zo dňa 1.10.2021 ústave uviedol, že po premiestnení do ústavu na výkon trestu v Šáci v apríli 2021 proces adaptácie na podmienky výkonu trestu prebehol bez problémov, správanie bolo na požadovanej úrovni, avšak neskôr sa objavili v správaní nedostatky a obžalovanému boli postupne uložené tri disciplinárne tresty. V rámci edukácie a resocializácie sa zúčastňoval na organizovaných prednáškach a besedách, do oddielových a celoustavných kultúrno osvetových činností sa však nezapája, nie je členom žiadneho krúžku a voľný čas využíva hraním spoločenských hier a sledovaním televízneho vysielania. Pracovne zaradený nie je.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obvinený bol osemkrát súdne trestaný a to najmä pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť. V konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 13T/179/2016 bol obvinený uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, pričom z výkonu trestu bol obvinený podmienienečne prepustený dňa 7.8.2019. Obvinený bol uznaný za vinného aj rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/28/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne ako aj ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou. Trest v tejto veci obvinený vykonal dňa 27.2.2018. Ostatné odsúdenie obvineného je odsúdenie trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/5/2020 zo dňa 28.1.2020 a to pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého súd podmienienečne odložil pri uložení probačného dohľadu a ustanovení skúšobnej doby v trvaní 3 roky za súčasného uloženia povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.3.2020 a nasledujúcim dňom začala plynúť skúšobná doba.

Skutku vo veci sp. zn. 2T/5/2020 sa obvinený dopustil dňa 12.5.2018 v Českej republike, pričom svojim konaním spôsobil poškodenému zranenia s dobou liečenia 6-8 týždňov. Súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že voči obvinenému sú vedené na tunajšom súde ďalšie konania a to pod sp. zn. 2T/41/2019 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého skutku sa mal obvinený dopustiť dňa 9.2.2019 a pod sp. zn. 1T/8/2019 toho času už pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keď obžaloba bola pôvodne podaná pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a samosudkyňa vydala oboznámenie o posudzovaní skutku ako zločinu lúpeže, pričom skutku sa obvinený mal dopustiť dňa 25.10.2018.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný sa mimo iných dopúšťal aj priestupkov proti majetku, aj na úseku cestnej premávky, no dopustil sa aj viacerých priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. V obžalobe uvedeného priestupku sa dopustil dňa 30.12.2019, keď fyzicky napadol na ul. Dlhej B. O.Š., tak že ho chytil pod krk a päťou ruky ho udrel do ľavého líca, za čo bol uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“) a to rozkazom o uložení sankcie za priestupok pod č. OU-VT-OVVS-2020/003087-2 zo dňa 19.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2020.

Z ďalších priestupkov súd poukazuje na priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa obvinený dopustil dňa 14.11.2018, 26.8.2018 a 28.9.2018, týchto sa dopustil vo vzťahu k poškodenej U. P., no dopustil sa priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, resp. proti verejnému poriadku aj dňa 2.3.2020, 14.4.2020, 1.6.2020 a 27.6.2020 a v skoršom období ešte dňa 22.10.2016.

Súd poukazuje najmä na rozkaz o uložení sankcie obžalovanému číslo priestupku 2018/869-2 zo dňa 11.1.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa

§ 49 ods. 1 písm. d) Zákon o priestupkoch, podľa výroku ktorého sa obžalovaný priestupku dopustil tak, že na adrese T. XXX Q. Q. A. S. dňa 14.11.2018 fyzicky napadol U. P. - poškodenú, a to tak, že ju chytil rukami pod krk a potom jej zahasil cigaretu o hruď a taktiež sa jej vyhrážal, že zle dopadne a že sa nemá ukazovať v meste, lebo dostane bitku. Obžalovaného z bytu vyhnala jej sestra P. Š., ktorá aj potvrdila skutočnosti uvádzané poškodenou. Z totožného priestupku bol obžalovaný uznaný vinným aj rozkazom o uložení sankcie číslo priestupku 2018/735-2, pričom priestupku sa dopustil dňa 26.8.2018 tak, že kričal a nadával na poškodenú, že si vymýšľa hlúposti a fyzicky ju napadol tým spôsobom, že ľavou rukou ju chytil a triasol ňou, pritom ako na ňu kričal, dal jej facku.

Zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/136/2010, 10T/18/2013, 12T/168/2013, 13T/179/2016, 1T/28/2017 a 2T/5/2020 vyplývajú skutočnosti tak ako sú uvedené v odpise z registra trestov ohľadom skorších odsúdení obžalovaného a zo spisov sp. zn. 1T/8/2019 a 2T/41/2019 ohľadom prebiehajúcich konaní obžalovaného.

Prokurátor v záverečnej reči poukázal na to, že podstata skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba je to, že dňa 18.8.2020 vo večerných hodinách obžalovaný F. X. na mieste verejnosti prístupnom pred reštauráciou The Brothers, napadol poškodenú U. P. a v príčinnej súvislosti s týmto napadnutím jej spôsobil zranenia, ktoré boli kvalifikované ako ťažká ujma, s tým že v priebehu hlavného pojednávania bolo preukázané, že obžalovaný poškodenej nespôsobil ťažké zranenia s predpokladanou dobou liečenia v rozmedzí 42-56 dní, nakoľko zlomeninu sánky s posunom úlomkov, ako vypovedala poškodená, utrpela už skôr a tieto zranenia neboli skôr diagnostikované, resp. sa na toto zranenie neliečila, preto je potrebné skutok kvalifikovať len podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní podľa jeho názoru jednoznačne usvedčujú obžalovaného zo spáchania daného skutku, keď poukázal najmä na výpoveď poškodenej, ďalších svedkov ako svedka W. a svedkyne Š., ktorí pozorovali daný skutok z miesta nachádzajúceho sa pred reštauráciou The Brothers a najmä na kamerové záznamy. Napriek tomu, že obžalovaný tvrdí, že na kamerových záznamoch podľa jeho názoru nie je možné identifikovať žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by ho usvedčovali z napadnutia poškodenej, má za to, že z týchto záznamov jednoznačne vyplýva časť priebehu skutku, kde je možné identifikovať osobu obžalovaného ako drží poškodenú jednou rukou a druhou rukou ju opakovane viackrát fyzicky napáda. Po týchto úderoch ako je zrejme aj z kamerových záznamov poškodená upadla do bezvedomia, neovládala svoje konanie, nevedela stáť, nevedela vôbec fungovať a obžalovaný ju len preniesol na roh prevádzky spoločnosti Sia, kde ju položil na chodník, na čo tam prišli viaceré osoby, ktoré následne aj privolali rýchlu zdravotnú pomoc a ohlásili danú skutočnosť polícii. Navrhol obžalovaného uznať vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona ako aj prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona a s poukazom na to, že obžalovaný F. X. bol v minulosti viackrát odsúdený aj za násilnú trestnú činnosť, a je teda zrejme, že už uložené tresty nevedli k náprave páchatela, čo sa týka zásady individuálnej a generálnej prevencie, že v danej veci je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody pri polovici trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Čo sa týka uplatnenej škody, navrhol, aby súd o uplatnených nárokoch rozhodol.

Obhajca v záverečnej reči navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pričom poukázal na to, že pôvodne bolo trestné stíhanie vedené za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a to na základe údajov poškodenej a na základe nedostatočnej lekárskej dokumentácie, pričom počas konania pred súdom bol vypočutý znalec, ktorý sa vyjadril, že zlomenina sánky poškodenej bola spôsobená už dňa 27.7.2020 a nie 18.8.2020 ako to tvrdila obžaloba. K otázke otrasu mozgu znalec uviedol, že prístrojmi sa to zistiť nedá, avšak je možné pozorovať určité klinické príznaky, pričom zo znaleckého posudku vyplýva, že nič také zistené nebolo, preto majú za to, že obžalovaný aj keď ako on sám povedal, dal facku U. P., táto nebola silnej intenzity a rozhodne nemohla spôsobiť tie zranenia, ktoré sú popísané v prejednávanej obžalobe. K prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona zasa poukázal na to, že svedok O.Ň. vypovedal, že poškodená U. P. zvykne byť po požití alkoholických nápojov veľmi dotieravá, až drzá, pričom bolo objektívne zistené, že dňa 18.8.2020 došlo medzi obžalovaným a poškodenou k určitým nedorozumeniam, ktoré začali ešte v meste pred budovou AOC, lebo poškodená bola opitá, stále dobiedzala do obžalovaného, na čo ju žiadal, aby sa ukludnila, aby prestala s tým čo robí. Takto potom pokračovali mestom, až sa dostali na inkriminované miesto, kde z kamerového záznamu nevyplýva jednoznačne, aby obžalovaný bol poškodenú udieral päťou niekoľkokrát do tváre. Z týchto záznamov nevyplýva ani to, aby ju bol udrel čo i len jediný raz päťou do tváre. Avšak je vidno, že ju chytil do

náručia, preniesol ju pred prevádzku Sia, kde ju položil na zem. Zo záznamov je zrejmé, že prišli tam ďalší ľudia, všetko prebiehalo pokojne a na základe oznámení vyplynulo, že tak Q. D., prvý oznamovateľ ako ani H. U., druhý oznamovateľ, nepopisujú bližšie a konkrétnejšie čo sa malo stať medzi Rómom a Rómkou, len udávajú, že žena nereaguje, na čo prišla sanitka a dve policajné autá. Samotné prenesenie poškodenej, ktorej možno prišlo zle z toho, že bola opitá a tiež pod následkami predchádzajúcich zranení, keď samotný znalec z odboru chirurgie povedal, že otras mozgu sa môže podľa jeho intenzity prejavovať aj niekoľko dní po úraze, konkrétne úraz z 27.7.2020, tak je možné, že jej mohlo prísť zle a ak ju obžalovaný prenášal, to predsa nemôže byť výtržníctvo. Dal súdu do pozornosti, že tento prejednávava konkrétnu vec a nie koľkokrát bol obžalovaný odsúdený, lebo mohol byť odsúdený aj 1000 krát, hoci aj za násilnú trestnú činnosť, ale ak nespáchal tento skutok z 18.8.2020, nemožno ho odsúdiť bez ohľadu na počet predchádzajúcich odsúdení. V prospech obžalovaného svedčia ešte poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona a to podľa písm. f), písm. i), písm. n), pretože obžalovaný napomáhal OČTK a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že sa bránil, že on nespôsobil ublíženie na zdraví U. P., čo v konečnom dôsledku najavo vyšlo. Poškodenú stranu navrhol odkázať na konanie v civilných veciach.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona trestného činu ublíženia na zdraví sa dopustí, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Ustanovenie chráni ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela, vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov.

Za ublíženia na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní, pričom pri posudzovaní sa vychádza zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ublíženia na zdraví. Pre naplnenie znakov subjektívnej stránky nepostačuje len zistenie, že páchatel konal úmyselne, ale sa musí preukázať, že jeho úmysle smeroval aj k spôsobeniu ublíženia na zdraví tak, ako to vyžaduje ust. § 15 písm. a), resp. písm. b) Trestného zákona. V tejto súvislosti treba prihliadať najmä na okolnosti, za ktorých k útoku došlo, na jeho intenzitu, na to, či a aký predmet páchatel k útoku použil a tiež na to, aké nebezpečenstvo za daných okolností pre zdravie napadnutého hrozilo z útoku.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestného činu výtržníctva sa dopustí, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného.

Podľa tohto ustanovenia sa postihuje hrubá neslušnosť alebo výtržnosť páchaná verejne.

Výtržnosťou je v zmysle uvedeného ustanovenia konanie, ktoré závažným spôsobom narušuje verejný klud a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spolunažívania. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe sa stali, bolo preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný, no vzhľadom na závery znaleckého posudku a skutočnosti uvedené následne znalcom pri jeho výsluchu mal súd za to, že konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, teda nie aj podľa ods. 3, tak ako sa tým bude súd zaoberať nižšie a výtržníctva podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného obžaloba bola podaná pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a teda, obžalobou bolo obžalovanému kladené za vinu, že svojim konaním mal poškodenej spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví (ods. 3 písm. c)).

Ťažkou ujmom na zdraví sa rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je v zmysle ods. 3 písm. i) § 123 Trestného zákona porucha zdravia trvajúca dlhší čas, pričom takouto poruchou sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že ku skutku dňa 18.8.2020 došlo tak ako to bolo uvedené aj v obžalobe, teda k fyzickému napadnutiu poškodenej obžalovaným na mieste určenom v skutkovej vete, ale súčasne súd nemal za preukázané, žeby konaním obžalovaného došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví poškodenej, ktoré spočívalo v zlomenine kondylárneho výbežku sánky vľavo s posunom úlomkov, preto súd túto skutočnosť zo skutkovej vety vypustil a následne upravil aj s tým súvisiacu dobu liečenia, keď túto stanovil vo vzťahu k najzávažnejšiemu zo spôsobených zranení, ktoré mal za preukázané a teda vo vzťahu k zlomenine nosových kostí, kde doba liečenia predstavuje 21-28 dní, teda súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku prečinu ublíženia na zdraví na § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ sa týka jednotlivých dôkazov, súd v prvom rade poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že skutku malo predchádzať nedorozumenie, či konflikt medzi ním a poškodenou, svedkom ktorého mal byť aj jeho kamarát svedok F. O.. Podľa obžalovaného poškodenej vystrájala, on ju žiadal, aby prestala, pričom cestou k OD Billa sa správanie poškodenej stupňovalo, až prišli na miesto oproti reštaurácii Brothers, kde je strom a možno dal poškodenej facku, ale určite ju neudrel päšťou, ona stála, držal ju a zrazu sa spravila, že omdlela, preto ju dal sadnúť, prišli tam ľudia, ktorí volali záchranku a on odišiel.

Poškodenej však uviedla, že mali s obžalovaným vzťah, pričom obaja na seba žiarlili. Priznala, že v deň skutku bola opitá, ale opitý bol asi aj obžalovaný, ktorý to však popiera. Vypovedal, že obžalovaný sa rozbehol, chytil ju asi zo zadu za vlasy a uderil ju päšťou asi do tváre, potom si už nič nepamätá, až nemocnicu. V zhode s touto výpoveďou poškodenej, teda pokiaľ sa týka tohto napadnutia, vyznievajú aj výpovede svedkov P. W. a Q. Š., keď svedok W. uviedol, že počul ako sa obžalovaný a poškodenej hádali a že videl, ako obžalovaný buchol poškodenej, asi to bola facka, ale nie je si istý, ale je nepochybné, že úder, resp. fyzický atak zo strany obžalovaného voči poškodenej vnímal, registroval, na čo poškodenej bežala na druhú stranu, kde ju obžalovaný chytil a preniesol späť na druhú stranu, k budove Sia, pričom svedok jednoznačne potvrdil, že on mal na to všetko dobrý výhľad, keďže bol na schodisku budovy reštaurácie The Brothers, ktorá je oproti budove Sia. Pokiaľ sa týka svedkyne Š., táto taktiež popísala, že počula krik a že videla, ako muž, vysoký, násilne za vlasy alebo krk pretiahol menšiu ženu cez priechod cez cestu na druhú stranu a taktiež že bolo vidieť, ako ju uderil a ona potom skĺzla, pričom úder bol niekde do oblasti hlavy, na čo poškodenej stratila vedomie a zostala ležať, kedy ju obžalovaný zobral na roh budovy Sia, preto bola zavolaná polícia a tej žene poskytovali prvú pomoc, pričom ten muž kričal, že tá žena je len opitá, že to netreba riešiť.

Súd z kamerového záznamu spoločnosti Alveja, s.r.o. mal za preukázané, že tento zachytáva prejedenie obžalovaného s poškodenou, aj svedkami uvádzané, na druhú stranu k budove Sia s tým, že podľa názoru súdu je zo záznamu zrejme, že došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej obžalovaným. Je potrebné k tomuto dôkazu uviesť, že tento záznam nebol primárne vyhotovovaný za účelom zaznamenania tejto situácie a preto aj kvalita samotného záberu je nižšia a tak ako bolo aj orientované to samotné zaradenie, toto malo zachytávať dianie v priestoroch alebo pred vstupom do obchodov v budove Sia a nie dianie, ku ktorému dochádzalo na chodníku vedúcom popri budove alebo až na rohu budovy. Ale napriek tomu je z tohto záznamu nepochybné zrejme, že poškodenej potom čo bola fyzicky atakovaná obžalovaným, že omdlela, jej telo pôsobí dojmom bezvládnosti, akoby to zrazu bola nejaká figurína, a to aj vzhľadom na telesnú konštrukciu poškodenej, ktorá je nižšieho veku, tak ako to je zrejme zo zápisnice ale aj fotodokumentácie z prehliadky jej tela. Nielen z kamerového záznamu tohto ale aj Mestskej polície, ale aj zo samotných výpovedí svedkov je zrejme, čo sa dialo na mieste činu a teda, že obžalovaný poškodenej odniesol na roh budovy, kde jej bola potom poskytovaná prvá pomoc a následne sa na miesto dostavilo aj vozidlo rýchlej záchrannej služby, kedy aj napriek tomu, že poškodenej do vozidla nastúpila sama, táto skutočnosť nemôže mať vplyv na záver o spôsobení otrasu mozgu poškodenej.

Súd teda z výpovedi poškodenej, svedkov ale aj z kamerových záznamov mal za preukázané, že ku skutku - napadnutiu poškodenej obžalovaným došlo a berúc súčasne do úvahy závery znalca z odvetvia chirurgia a traumatológia ohľadom zranení spôsobených poškodenej najmä vo vzťahu k tomu, že zranenie sánky nemohlo byť poškodenej spôsobené obžalovaným dňa 18.8.2020, ale muselo byť teda spôsobené skôr, kedy znalec predmetné obdobie určil od 19.5.2020 do 27.7.2020, tak ako to súd uvádza vyššie, keďže v tom čase už podľa röntgenových snímok poškodenej už dochádzala k hojeniu zlomeniny sánky, súd stanovil dobu liečenia zranení spôsobených poškodenej obžalovaným dňa 18.8.2020 podľa zranenia najzávažnejšieho a teda zlomeniny nosových kostí a to 21-28 dní. Pokiaľ sa týka namietaného spôsobenia otrasu mozgu u poškodenej, súd poukazuje na uvedené v znaleckom posudku ohľadom mechanizmu vzniku jednotlivých zranení a teda, že častejšie vzniká pôsobením tupého násilia o veľkej kontaktnej ploche než pri údere predmetom o malej ploche na oblasť hlavy a môže k nemu dôjsť aj pri údere päťou veľkou silou do oblasti tváre. Preto mechanizmus popísaný poškodenu ale aj svedkami zodpovedá mechanizmu vzniku tohto zranenia, pričom z kamerového záznamu mal súd za preukázané, že po údere obžalovaným poškodená upadla do bezvedomia, čomu svedčalo aj to, ako sa správalo po údere poškodenej, bolo úplne bezvládne a pokiaľ by obžalovaný poškodenú nedržal a neuložil na zem, pravdepodobne by táto po údere spadla na zem. Tiež súd poukazuje na to, že je to funkčná porucha mozgu spojená zvyčajne s bezvedomím, pričom súd má za to, že tak poškodenu ako aj svedkami popísaná strata vedomia poškodenej, je práve skutočnosťou príznačnou pre spôsobenie tohto zranenia, aj keď u poškodenej neboli badateľné ďalšie charakteristické prejavy ako zvracanie, nutkanie na zvracanie či závraty. Preto súd berúc do úvahy vyššie uvedené mal za preukázané spôsobenie tohto zranenia a rovnako aj ďalších zranení a to najmä zlomeniny nosových kostí. K pôvodne udávanej zlomenine sánky poškodená sama po výsluchu znalca vypovedala, že k tejto došlo skôr a to konaním jej manžela.

Pokiaľ sa týka prečinu výtržníctva, súd poukazuje na odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/5/2020, pričom zo skutkovej vety rozhodnutia je zrejmé, akého konania sa obžalovaný v tejto veci dopustil a teda, že napadol fyzicky inú osobu - poškodeného, ktorému svojim konaním spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taktiež na postihnutie za priestupok spáchaný dňa 30.12.2021, kedy fyzicky napadol B. O., teda bola splnená podmienka pre kvalifikáciu konania obžalovaného podľa ods. 2 písm. e) § 364 Trestného zákona, keďže obžalovaný bol za obdobný čin - fyzické napadnutie iného aj odsúdený aj postihnutý. Nie je dôvodná ani námietka obhajoby, že sa nemohlo zo strany obžalovaného jednať o výtržníctvo, nakoľko všetky na mieste činu zúčastnené osoby boli kľudné, keďže je nepochybné, že obžalovaný sa konania dopustil na mieste verejnosti prístupnom, tak ako to predpokladá ust. § 364 Trestného zákona a takým miestom je aj chodník, ulica či priestor pred budovou, pričom z dokazovania a to nielen z výpovedi svedkov ale aj z kamerových záznamov je zrejmé, že ku konaniu obžalovaného došlo na chodníku pred budovou, že to bol priestor verejnosti prístupný, predmetné miesto bolo aj voľne pozorovateľné, z kamerového záznamu je zrejmé, že osoby sa tam mohli voľne pohybovať, dokonca sa niektoré z prechádzajúcich osôb aj pristavovali na samotnom mieste a pozorovali, čo sa tam stalo, resp. predmetnej udalosti. To, že osoby, ktoré došli na miesto v súvislosti s privolaním polície a záchranej služby a že sa správali pokojne, nemá a nemôže mať vplyv na už uvedený záver, keďže tieto osoby v tom čase činili to, čo považovali v tom okamihu za správne a potrebné - poskytnutie prvej pomoci poškodenej, privolanie záchranky, zotrvanie do jej príchodu a do príchodu polície

Takto súd uzatvára v otázke viny, že obžalovaný F. X. naplnil pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd ukladal trest pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, poľahčujúcu okolnosť súd nezistil. Pokiaľ sa týka priťažujúcich, musel mu pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h), keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a taktiež podľa písm. m), keďže obžalovaný bol už v minulosti odsúdený, pričom nie u všetkých odsúdení nastali aj účinky zahladenia a taktiež sa nejednalo o odsúdenia, na ktoré by súd v otázke mohol neprihliadať. Súd teda postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal trest úhrnný za dva trestné činy a to podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade je prečin výtržníctva, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky.

Keďže súd ukladal trest pre prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo pri trestnej sadzbe prečinu najprísnejšie trestného, zo spáchania ktorého bol uznaný za vinného, 6 mesiacov až 3 roky a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona jedna tretina predstavuje 10 mesiacov, takto súd ukladal trest v rámci zvýšenej dolnej sadzby 16 mesiacov a hornej sadzby 36 mesiacov a obžalovanému uložil v zmysle zásad ukladania trestov trest odňatia slobody vo výmere 22 mesiacov.

Ustanovenie § 49 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

Ustanovenie ods. 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona).

Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil skutku počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia vo veci sp. zn. 2T/5/2020, ktorá plynula od 11.3.2020 do 11.3.2023, v ktorom konaní bol taktiež uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví.

Pokiaľ sa týka námietky obhajoby, že je potrebné posudzovať len túto konkrétnu vec a len v tejto rozhodovať o treste, súd uvádza, že spisy týkajúce sa či už skorších odsúdení alebo aktuálne prebiehajúcich iných trestných konaní obžalovaného, súd neoboznamuje len z dôvodu, že by chcel poukázať na skoršie odsúdenia, no aj vo vzťahu k takým okolnostiam, či nie je potrebné postupovať podľa ustanovení Trestného zákona napr. o súhrnnom treste, pri ukladaní nepodmienene trestu odňatia slobody do akého stupňa páchatel'a zaradiť.

V danej veci tomu tak nebolo, nakoľko trestný rozkaz vo veci sp. zn. 2T/5/2020 bol oznámený obžalovanému dňa 28.2.2020, preto mal súd za to, že v konaniach 1T/8/2019 a 2T/41/2019 by mali byť splnené podmienky pre použitie ustanovení o súhrnnom treste vo vzťahu k odsúdeniu sp. zn. 2T/5/2020, nakoľko skutkov sa obžalovaný dopustil pred oznámením trestného rozkazu vo veci sp. zn. 2T/5/2020, no toto súd ponecháva na rozhodnutí príslušných senátov alebo samosudkýň. V tejto konkrétnej veci súd ukladal trest samostatný, pričom obžalovaný ho spáchal ako už bolo uvedené už po odsúdení vo veci sp. zn. 2T/5/2020, keď trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.3.2020 a obžalovaný skutok spáchal dňa 18.8.2020.

Súd pri ústnom odôvodnení svojho rozhodnutia po vyhlásení rozsudku tiež uviedol, že obžalovaný sa mal skutku dopustiť aj v skúšobnej dobe podmienene prepustenia a to vo veci sp. zn. 13T/179/2016, no nie je tomu tak, nakoľko táto uplynula dňa 7.8.2020, keďže plynula v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 4Pp/46/2019 od 7.8.2019, no to nič nemení na fakte, že sa obžalovaný skutku dopustil krátko po jej uplynutí (11 dní).

Keďže súd bol pri ukladaní trestu viazaný aj ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody nepodmienene, keď mal súd súčasne za to, že účel trestu nemožno dosiahnuť ani žiadnym z do úvahy

prichádzajúcich alternatívnych trestov a to vzhľadom na vyššie uvedené jednak o osobe obžalovaného ale aj berúc do úvahy že sa dopustil násilnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre totožnú trestnú činnosť. Taktiež nemožno opomenúť početnosť priestupkových postihov obžalovaného a to aj na úseku občianskeho spolunažívania a to nielen vo vzťahu k cudzím osobám, ale dokonca aj k samotnej poškodenej.

Všetky tieto skutočnosti potom podľa názoru súdu dovoľujú vysloviť záver, že obžalovaný nerešpektuje základné normy správania sa, protispoločenského konania sa dopúšťa opakovane, v čase spáchania skutku na neho nedostatočne preventívne nepôsobila ani hrozba premeny podmieneného trestu na trest nepodmienečný (sp. zn. 2T/5/2020), preto má súd za to, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ešte súd k obhajobou navrhované postupu priznať obžalovanému poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. f), teda že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, podľa písm. i), teda že spáchal trestný čin odvracajúc útok alebo iné nebezpečenstvo alebo konajúc za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany, krajnej núdze, výkonu práva a povinnosti alebo súhlasu poškodeného, oprávneného použitia zbrane, dovoleného rizika alebo plnenia úloh agenta a podľa písm. n), že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, uvádza, že neboli splnené podmienky pre takýto postup. K ostatnej uvedenej okolnosti súd uvádza, že v zmysle zásad trestného konania obžalovaný má právo sa brániť, má právo navrhovať dôkazy na svoju obhajobu, môže uvádzať okolnosti, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky, no samo osobe uplatnenie týchto práv obžalovaným nemožno považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, keď takýmto konaním je uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach trestného činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch, čomu tak v danom prípade nebolo. Konanie obžalovaného či už v priebehu prípravného konania alebo pred súdom bolo uplatnením jeho práva na obhajobu tak ako to predpokladá zákon. Pokiaľ sa týka ďalších dvoch okolností, súd nezistil žiadne také okolnosti, aby obžalovaný konal pod hrozbou alebo pod nátlakom, rovnako, žeby konal v intenciách konania v nutnej obrane alebo krajnej núdze, či iných okolností vylučujúcich protiprávnosť jeho konania. Ak prípadný konflikt obžalovaného s poškodenou bezprostredne predchádzajúci skutku nemá na tento záver vplyv. Aj keď svedok O. tento konflikt potvrdil, zrejme obaja, aj obžalovaný aj poškodená boli pod vplyvom alkoholu, zrejme poškodená je impulzívnejší typ, ale už len z hľadiska telesnej konštrukcie obžalovaného a poškodenej, tak ako to vyplýva z vyššie uvedeného (výpovede svedkov, prehliadka tela poškodenej) je nepochybné, že obžalovaný je fyzicky veľmi dobre disponovaný a ani konanie poškodenej pod vplyvom alkoholu nemohlo podľa súdu spôsobiť na jeho strane podmienky pre konanie v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi a nevyplývalo to ani z predmetného kamerového záznamu, aby konanie ktoré je na ňom zachytené, spĺňalo takéto podmienky.

Súd postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko podľa výsledkov dokazovania nebol podklad pre vyslovenie povinnosti na náhradu škody a bolo by potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo potreby trestného konania a to najmä berúc do úvahy skutočnosti ohľadom nespôsobenia zlomeniny sánky obžalovaným poškodenej.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.